

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2286

Vragen van het lid **Mei Li Vos** (PvdA) aan de Ministers van Economische Zaken en van Veiligheid en Justitie over *de onwil bij OM en FIOD om frauderende franchisegevers aan te pakken* (ingezonden 25 maart 2016).

Antwoord van Minister **Kamp** (Economische Zaken), mede namens de Minister van Veiligheid en Justitie (ontvangen 14 april 2016).

Vraag 1

Herinnert u zich de brief over zelfstandig ondernemerschap, waarin u verklaart dat fraude door franchisegevers met sterk wisselende taxaties van inboedel onder de aandacht is gebracht bij het Ministerie van Veiligheid en Justitie en het Openbaar Ministerie (OM)?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Herinnert u zich dat in dezelfde brief staat dat bij de opsporing van fraude en bij de afwikkeling van eventueel faillissement van franchisenemers op meldingen van sterk wisselende taxaties van de winkelinboedel door franchisegevers gelet moet worden?

Antwoord 2

Ja.

Vraag 3

Hoeveel aangiftes zijn er gedaan tegen franchisegevers die frauderen door het opgeven van sterk wisselende inboedeltaxaties? Indien er aangiftes zijn gedaan, welke maatregelen zijn hierop getroffen? Indien er geen maatregelen zijn getroffen, waarom niet?

Antwoord 3

Elke aangifte wordt zoals gebruikelijk, afzonderlijk en op basis van de specifieke omstandigheden van het geval, beoordeeld op aspecten als strafbaarheid, bewijsbaarheid en opportuniteit, waarna door het Openbaar Ministerie een vervolgingsbeslissing wordt genomen. In de registratiesyste-

¹ Kamerstuk 31 311, nr. 14

men van het Openbaar Ministerie wordt niet afzonderlijk geregistreerd op de classificatie «franchisefraude» of «inboedeltaxatiefraude». De hoofdcategorieën van fraude zoals die in de Veiligheidsagenda zijn benoemd en in de handhavingsarrangementen voor de bijzondere opsporingsdiensten zijn leidend bij het benoemen van de registratieclassificaties van fraude. «Franchisefraude» kan op diverse strafbare feiten geregistreerd en vervolgd worden en het is daarom niet mogelijk om over het fenomeen «franchisefraude» exacte cijfers te geven.

Vraag 4

Klopt het dat meldingen en aangiftes tegen franchisegevers die frauderen door het opgeven van sterk wisselende inboedeltaxaties door het OM en de Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst (FIOD) niet in behandeling worden genomen vanwege geen «strafbaar handelen»? Zo ja, waarom is het opgeven van wisselende inboedeltaxaties geen «strafbaar handelen»?

Antwoord 4

Nee, dat klopt niet. Elke aangifte wordt afzonderlijk beoordeeld op aspecten van strafbaarheid, bewijsbaarheid en opportuniteit op basis van de specifieke omstandigheden van het geval. Het is dus niet op voorhand zo dat het opgeven van sterk wisselende inboedeltaxaties door het OM, de FIOD of de politie als wel of niet strafbaar handelen wordt bestempeld.

Vraag 5

Klopt het dat de meldingen en aangiftes tegen franchisegevers die frauderen door het opgeven van sterk wisselende inboedeltaxaties door het OM en FIOD niet in behandeling worden genomen, omdat de beperkte opsporingscapaciteit van het OM de hoeveelheid werk niet aankan? Zo ja, welke maatregelen gaat u nemen zodat de handhavingsbereidheid bij het OM tegen dit soort fraude wordt vergroot? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 5

Zoals uit mijn antwoord op vraag 4 volgt, is dit niet juist. Wel geldt dat nooit aan de totale vraag naar opsporing- en vervolging kan worden voldaan en dat daarom voor opsporing en vervolging keuzes moeten worden gemaakt, zowel tussen fraudedelicten enerzijds en andere delicten anderzijds, als ook bij de keuze tussen fraudesoorten onderling. Dit betekent echter niet dat dit ertoe leidt dat aangiftes tegen franchisegevers die zouden frauderen door het opgeven van sterk wisselende inboedeltaxaties zonder meer niet worden opgepakt.

Vraag 6

Deelt u de mening dat het zorgelijk is dat franchisegevers die frauderen door het opgeven van sterk wisselende inboedeltaxaties ten koste van franchisenemers, hiermee weggkomen doordat het OM en FIOD dit soort fraude niet bestrijden? Zo ja, welke consequenties trekt u daaruit? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 6

Nee. Zie de antwoorden op vraag 4 en 5.

Vraag 7

Zijn er in de wet acquisitiefraude aanknopingspunten om frauderende franchisegevers aan te pakken? Zo ja, welke aanknopingspunten?

Antwoord 7

Het strafrechtelijke deel van het inmiddels aangenomen initiatiefwetsvoorstel ziet specifiek op acquisitiefraude. Volgens de indiener wordt daaronder verstaan een misleidende handelspraktijk tussen organisaties, waarbij verkooptechnieken worden gebruikt gericht op het winnen van vertrouwen en het wekken van verwachtingen teneinde de ander te bewegen tot het aangaan van een overeenkomst, waarbij de tegenprestatie niet of nauwelijks naar behoren wordt geleverd. Hierbij moet gedacht worden aan het plaatsen van een advertentie in niet bestaande of nauwelijks gelezen bedrijvengidsen en/of op internet en het ongevraagd en zonder reden toesturen van rekeningen, de zogenaamde spooknota's.

Het civielrechtelijke deel van het initiatiefvoorstel leidt tot een omkering van bewijslast bij overeenkomsten tussen ondernemers op dezelfde wijze zoals die bepaling eerder alleen gold ter bescherming van consumenten. Daardoor ontstaat de mogelijkheid om voor de burgerlijke rechter te stellen dat een overeenkomst is gesloten als gevolg van een onjuiste, veelal te rooskleurige, voorstelling van zaken. De bewijslast daarvan wordt door het initiatiefvoorstel verlegd van de «afnemer» van het contract naar de «aanbieder» van het contract. In franchiserelaties is dat, zeker waar het gaat om het initieel toetreden tot de franchise, de franchisegever. De franchisegever kan dus door de franchisenemer ter verantwoording worden geroepen voor de burgerlijke rechter. Voor de franchisenemer verruimt dat de mogelijkheid om af te kunnen van een tegenvallend franchisecontract en de gevolgen daarvan.

Vraag 8

Hoe gaat u optreden tegen franchisegevers die zich niet houden aan artikel 3.4 van de Nederlandse Franchise Code (NFC), die meldt dat de franchisegever de toekomstige franchisenemer correcte en zo volledig mogelijke schriftelijke informatie en documentatie binnen een redelijke termijn vóór het sluiten van de franchiseovereenkomst moet verstrekken?²

Antwoord 8

De Nederlandse Franchise Code biedt instrumenten voor betrokken partijen en niet voor overheidshandhaving. Voor een aspirant franchisenemer biedt de Code bijvoorbeeld houvast om te weten welke informatie moet worden verstrekt voordat een beslissing kan worden genomen over het tekenen van een overeenkomst. Wanneer partijen de Code in hun overeenkomst van toepassing verklaren of wanneer de Code wettelijk verankerd wordt, kan ook de rechter het handelen van partijen aan de Code toetsen.

² De Nederlandse Franchise Code, http://www.franchise.nl/Portals/0/Nederlandse%20Franchise%20Code_1.pdf